

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

III. Regulæ nostræ ad mortale peccatum nequaquam obligante hinc tamen occasionem sumere ad eas facile transgrediendas non oportet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

Nomen Regularium observatum regalarum flatur. 25. 16. 321. ad fratres secro sic agit, & sic stant in Domino dilectis. Ana- Etsiam, solliciti semper circa custodiam ordinis, ut ordo custodiat. Custodiens religionis regulam, inque virtute & perfectione conferuatur. 13. 5. 19.

& consiliorum Evangelicorum observatione nos ipsos obligauerimus, ac velut deuinxiemus. Religiosus enim idem sonat quod religatus ac reuinctus, propterea quod non per diuina mandata solummodo ligatus sit & obstrictus; perinde ac reliqui Christiani, verum etiam per Evangelica consilia, qua Regulae ipsius comprehenduntur. Hac eadem de causa Religiosi ab Ecclesia vocantur Regulares, ob eam videlicet quam ad Regulas suas seruandas habent obligationem, quod sane nomen in primis honorificum est, atque eo in Iure Canonico appellari solent. Hinc & nos à Concilio Tridentino & in Bullis Apostolicis à summis Pontificibus, dicimur Clerici Regulares. Nomini ergo nostro vsquequaque respondere studeamus & quam maxime Regulares simus, ac Regularum nostrarum obseruantes, vt nomini quo dicimur, vita ex aequo respondeat. Hinc S. Bernardus ad Religiosos quosdam, magno seruire in perfectionis studio curentes, scribens, eosque ad in feruore suo ulterius progrediendum exhortans ait: *Rogo vos fratres, & multum obsecro, sic agite, & sic stant in Domino dilectis. Ana- Etsiam, solliciti semper circa custodiam ordinis, ut ordo custodiat. Custodiens religionis regulam, inque virtute & perfectione conferuatur.*

Tota Samsonis fortitudo & robur in capitis capillis sita fuisse perhibetur, hinc suasus detonsis vires amittit, & à Philistinis facili negotio victus & vincitus est.

Quod sane egregia figura est rei, quam hic tractamus. Quia sicuti Samsonis robur Deus in crinibus capitis situm esse voluit, eo quod Nazareus esset (qui status hinc erat veluti modo Religiosus) ex vnus instituti & sectae praescripto intonsam Casariam alere debebat, nec nouaculam super caput suum admittere poterat, & quia callide & astu quodam ei capilli praesecti fuere, (quod

Rodriguez, exercit. pars 2.

arcantum ipse suum è nimio erga uxorem Dalilam amore sui oblitus detexisset) vna cum capillis Religionem & que & fortitudinem amittit: Simili ratione omnis nostra virtus & robur in Regularum harum (quae leues quaedam paruique momenti res, perinde ac capilli videntur) obseruantia consistit: sumus quippe Nazareus, id est, Religiosi & hoc e capillos fouere, alere & nutrire tenemur, qui si nobis refecerentur, ad instar Samsonis robore destitueremur, facile expugnabimur, & ab inimicis nostris Philistinis illis tartareis & daemionibus, constringemur.

Virtus & robur Religiosi in regula est sita, & Samsonis olim in crinibus.

CAPVT III.

Regula nostra ad mortale peccatum nequaquam obligant: hinc tamen occasionem sumere ad eas facile transgrediendas non oportet.

Regulae & Constitutiones nostrae ad peccatum, siue mortale, siue veniale non obligant. Quod ipsum est de reliquis ordinationibus & mandatis superiorum intelligendum, nisi dum ea in nomine Domini nostri IESU CHRISTI, vel in virtute Sanctae obedientiae singillatim praescribuntur, quemadmodum in ipsis Constitutionibus declaratur.

Noluit siquidem B. P. eas in peccati laqueum & pedicam esse: quamquam hinc earum temere violandarum occasionem & ansam nemo accipere debet. Qua persuasione multos daemion inducere solet, vt Regulas & praecipua maiorum de facili violent.

Quapropter B. P. N. hinc nobis praecipua peccandi occasionem & laqueum, qui ex ipsa Constitutionum & Regularum obligatione sequi poterat, eripere, inde vero eandem à nobis integre

6. P. Const. c. 5. Regule Societatis licet ad peccatum non obligent, perfecte tamen seruanda sunt.

ce & per

Amore potius Dei, quam timore regula sunt obseruanda.

In proemio Confut. §. 1

& perfecte ut ne velatum vnguem à perfectione deflectamus seruari cupiens, ait, Et loco timoris offensa succedat amor & desiderium omnis perfectionis, & est maior gloria & laus Christi Creatoris ac Domini nostri consequatur.

Atque adeo in ipso Constitutionum ac Regularum principio sic habet: *Inter-na caritatis & amoris illius lex, quam Sanctus Spiritus scribere & in cordibus imprimere solet, ad id adiunare debet.*

Ioan. 14. 15

Quod idem est cum illo, quod apud D. Ioannem Redemptor Iesus ait: *Si diligite me, mandata mea seruate.* Aman- ti sufficit amari voluntatem nosse: bene morato filio satis est, solum patris sui voluntatem scire, nullis ut alijs timoribus extrinsecas opus sit.

Nec bonus Dei filius, nec seruus est, qui regulas temere violat, eo quod peccato non obstringant.

Vnde quicumque Regulas propterea, quod ad peccatum & infernum non obligant, facile infringit, & parui ducit bonus non est filius, imo ne quidem bonus seruus.

Dic mihi obsecro, illenè ex opinione tua bonus seruus foret, qui non aliter omnia iussa herilia exequi veller, nisi dum stricto ense, & sub pœna mortis hæc herus iniungeret? Illane etiam mortigera & morata dicenda coniunx, quæ irato suo diceret, equidem thorum alieno concubitu non polluam, fidemque coniugalem seruabo, ceteroquin horis me, quidquid mihi in mentem venit, facturam tamen si id tibi sciam fore ve displiceat? Tales porro sunt, qui, quod Regula ad peccatum & infernale supplicium non obligant, eas de procliu transgrediuntur.

Seruire regulas formidine pœna, & iussu mi est mancipii

Mancipiorum ac seruorum id proprium est, qui non nisi flagellorum & supplicij metu famularum suum præstant.

Vnde Poeta.

Oderunt peccare mali formidine pœna

Horat. lib. 2. epist. 16.

Verum odere non peccare boni virtutis amore

Ut Deo magis placeant & gratiores sint.

Monachus quidam nomine Martius Greg. lib. 3. vt scripto prodidit Magons Gregorius, Dial. c. 16. cum in montem Mariscum solitariae vitæ ducendæ ergo se contulisset, inibi ferrea pedem catenæ innoxuit, hanc vero ad rupem affixit, ne longius posset vagari, quam catenæ longitudo permitteret.

Quo audito Sancti Benedictus quemdam è discipulis ad eum misit, qui ei diceret, *si seruus Dei es, non te tenent catena ferrea, sed catena Christi: Qui illico obediens catenam soluit, solutus tamen longius non processit, quam catena se extendebat, dum ad eam constrictus esset.*

Regula S. Benedicti exemplo non est catena ferrea, sed catena Christi.

Sic nos (quos à ferrea B. P. catena liberauit) ad Regularum obseruantiam, non sub reatus & damnationis obligatione, sed suauis amoris CHRISTI Domini catena constringi nos volens, hæc amoris catena magis ad illarum obseruantiam impellere & potentius inflammare debet, quam ferrea timoris peccati & pœnae infernalis.

Cæterum duo hic obseruanda sunt. Primum quando Constitutiones & Regulae circa rem ad vnum è votis, quæ facimus spectantem, aut lege naturali inhibitam versatur, tunc illam sub peccati reatu obligaturam, sed non tam virtute Regulae vel constitutionis ipsius, quam ratione voti vel legis naturalis, vt id supra demonstratum est.

Regula quandoquæ duabus causis ad peccatum obligant.

Secundum, esto Regula ex se & natura sua ad peccatum non obstringat, nihilominus aliquem eam infringendo pecca-

Tract. 3. c. 10.

